

Prace poglądowe i monografie

PRAKTYCZNE ASPEKTY FARMAKOLOGICZNEGO LECZENIA UZALEŻNIENIA OD ALKOHOLU

Dariusz Wasilewski¹, Bogusław Habrat², Iwona Grobel¹

¹I Klinika Psychiatryczna Akademii Medycznej w Warszawie,
Centrum Zdrowia Psychicznego w Warszawie

²Zespół Profilaktyki i Leczenia Uzależnień
Instytutu Psychiatrii i Neurologii w Warszawie

PRACTICAL ASPECTS OF PHARMACOLOGICAL TREATMENT OF ALCOHOL DEPENDENCE

ABSTRACT – Clinical aspects of pharmacological support in psychotherapy of alcohol dependent persons are presented here. At present, it is thought that two drugs have been proven to be useful for this purpose: acamprosate and naltrexone. Data concerning the efficacy of disulfiram are ambiguous. This drug has many disadvantages and should currently be used only in limited number of patients, mainly those who have previously found it helpful. The selective inhibitors of serotonin re-uptake have turned out somewhat disappointing, since they probably help to sustain abstinence or diminish the amount of consumed alcohol only in persons with concurrent depressive disorders.

Key words: pharmacotherapy, alcohol dependence, acamprosate, naltrexone.

WSTĘP

Chęć zaradzenia problemom związanym z piciem alkoholu, szczególnie przez osoby uzależnione, od wieków jest powodem poszukiwania środka, który współcześnie nazwalibyśmy „lekiem na alkoholizm”.

Obecnie dysponujemy dwoma lekami (akamprozat, naltrekson), co do których uważa się, że w sposób wystarczający udowodniono ich skuteczność w zapobieganiu nawrotom picia lub zmniejszaniu ilości wypijanego alkoholu; disulfiramem, którego użyteczność jest nadal przedmiotem kontrowersji; oraz kilkunastoma lekami, co do których istnieją przesłanki teoretyczne, że mogą być skuteczne w leczeniu uzależnienia od alkoholu bądź picia szkodliwego, jednak liczba i/lub jakość badań klinicznych jest niewystarczająca dla rekomendowania ich do powszechnego stosowania (m.in. inhibitory wychwyty zwrotnego serotoniny, tianeptyna, buspiron, niektóre trójpierścieniowe leki przeciwdepresyjne) (18). W niniejszym opracowaniu ograniczymy się tylko do omówienia leków, które mogą być rekomendowane do stosowania w praktyce klinicznej.